

ІННОВАЦІЙНІ ВЕКТОРИ ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ У ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІЙ ІНДУСТРІЇ

INNOVATIVE VECTORS OF STRATEGIC DEVELOPMENT IMPLEMENTATION IN THE TELECOMMUNICATIONS INDUSTRY

Національне суспільство як соціальна система зобов'язане своєчасно, тактично й адекватно відповідати на виклики часу з метою збереження свого етносу, ідентичності, стійкості та автаркії. У сучасному суспільстві політичні, економічні, фінансові, демографічні, соціальні, екологічні та інші ризики життєдіяльності у національному просторі посилюються, і рішення цих проблем багато в чому залежить від вибору обґрунтованої та зваженої стратегії розвитку телекомунікаційної індустрії, яка продукує інформаційно-комунікаційні послуги та забезпечує інформаційно-технологічний рівень країни. Інфокомунікаційне середовище та комплекс нормативно-правових, соціально-економічних, організаційно-функціональних, регулюючих, техніко-технологічних та інших компонентів забезпечують ефективне, безпечне та оптимальне функціонування телекомунікаційної індустрії.

Ключові слова: інноваційний розвиток, телекомунікації, форсайт, инфотелекомунікації, стратегічний розвиток, діджиталізація.

Национальное общество как социальная система обязано своевременно, тактически и адекватно отвечать на вызовы времени с целью сохранения своего этноса, идентичности, устойчивости и автаркии. В современном обществе политические, экономические, финансовые, демографические, социальные, экологические и другие риски жизнедеятельности в национальном пространстве усиливаются и решение этих проблем во многом зависят от выбора обоснованной и взвешенной стра-

тегии развития телекоммуникационной индустрии, которая производит информационно-коммуникационные услуги и обеспечивает информационно-технологический уровень страны. Инфокоммуникационные среда и комплекс нормативно-правовых, социально-экономических, организационно-функциональных, регулирующих, технико-технологических и других компонентов обеспечивают эффективное, безопасное и оптимальное функционирование телекоммуникационной индустрии.

Ключевые слова: инновационное развитие, телекоммуникации, форсайт, инфотелекоммуникации, стратегическое развитие, диджитализация.

National society as a social system must respond in a timely, tactful and adequate manner to the challenges of time in order to preserve its ethnicity, identity, resilience and autarky. In modern society, political, economic, financial, demographic, social, environmental and other risks of life in the national space, and the solution of these problems largely depends on the choice of a sound and balanced strategy for the development of the telecommunications industry, which produces information and communication services and provides the information technology level of the country. The infocommunication environment and a complex of normative-legal, socio-economic, organizational-functional, regulatory, technical-technological and other components ensure efficient, safe and optimal functioning of the telecommunication industry.

Key words: innovative development, telecommunications, foresight, infotelecommunications, strategic development, digitalization.

УДК 338.532

Дименко Р.А.

к.е.н., завідувач кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності
Навчально-науковий інститут менеджменту та підприємництва
Державний університет телекомунікацій

Постановка проблеми. Зараз немає єдиної загальноприйнятої парадигми дослідження процесу глобальної трансформації, а здійснюється її пошук, діагностика, оцінка, накопичення досвіду та формування гіпотези, але аналіз тенденцій побудови інформаційно-комунікаційного суспільства набуває все більшої значущості у сучасних умовах із урахуванням концептуального пошуку.

Постановка завдання. Метою статті є визначення стратегічного розвитку у інформаційно-телекомунікаційній сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. Детермінанти інноваційних векторів впровадження стратегічного розвитку у телекомунікаційній індустрії є індикаторами рівня функціонування та ефективності інфокомунікаційного середовища країни.

Основні умови сталого розвитку телекомунікаційної індустрії в турбулентних умовах, які притаманні сьогоденню:

– політична стабільність;

– макроекономічна передбаченість у національному середовищі;

– інституційна підтримка конкурентоспроможності;

– людський та фінансовий капітал.

Розв'язання стратегічних завдань, які забезпечать динамічний розвиток телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів у значній мірі залежить від інноваційно-інвестиційної та інтеграційної підтримки, які є пріоритетними напрямками на європейському просторі.

У нашій країні залишається той факт, що вона відстає за рівнем розвитку інформаційно-комунікаційного суспільства не тільки від європейського середовища, але також від азійських країн глобального інфопростору. Подібний стан об'єктивно відображає не тільки рівень проблем, які стоять перед національним суспільством, але й недостатню зрілість сучасних умов для розвитку телекомунікаційної індустрії.

В якості стратегічних завдань розвитку телекомунікаційної індустрії в контексті переходу національної економіки у цифрову площину відмітимо:

– забезпечення транспарентності процесів у телекомунікаційній індустрії;

– прискорений розвиток телекомунікаційної інфраструктури та середовища;

– задоволення сучасних і нових зростаючих потреб у споживачів інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів;

– забезпечення вільного доступу до інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів всіх територіальних громад країни;

– підвищення та підтримка інвестиційної привабливості телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів;

– забезпечення розробки та провадженні інноваційних компонентів на ринку телекомунікаційної індустрії;

– створення належних умов для ефективного функціонування телекомунікаційного середовища інфраструктури;

– забезпеченні вільної конкуренції на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів.

Необхідно відмітити, що динаміка розвитку ринкового середовища телекомунікаційної індустрії взаємопов'язана з наступними факторами:

– світові та глобальні тенденції розвитку телекомунікаційної індустрії та інформаційно-комунікаційного простору;

– вартість нових технологій й інтенсивність їх створення та розвитку;

– зацікавленість внутрішніх і зовнішніх стейкхолдерів в інноваційній підтримці розвитку телекомунікаційної індустрії;

– системна активність галузевих інвесторів, які забезпечать фінансування пріоритетних проектів у телекомунікаційній індустрії та її суб'єктів;

– сегментна насиченість внутрішнього ринку телекомунікаційними послугами й сервісами;

– державна та регіональна політика розвитку телекомунікаційного сегменту національного середовища країни.

Також необхідно відзначити, телекомунікаційна індустрія показує значну стійкість до кризових явищ та підтверджує, що інформаційно-комунікаційні технології та сервіси стали невід'ємною частиною життя суспільства й попит на інформаційно-комунікаційні послуги у цій сфері динамічно зростають. Однак динаміка розвитку галузі не досить висока, про що свідчить «індекс розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ICT Development Index – IDI)» та «індекс мережевої готовності (Networked Readiness Index – NRI)».

Індекс «Networked Readiness Index (NRI)» вважається у міжнародній практиці найбільш повним джерелом для аналізу та оцінювання якості внутрішнього середовища розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, здатності національного суспільства та його інституційних елементів ефективно застосовувати наявні та створювати нові знання. На основі індексу NRI виокремлю-

ються драйвери та бар'єри мережевої готовності й масового впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у макроекономічному середовищі країни. Також необхідно враховувати рівноправна роль і відповідальність усіх стейкхолдерів, які зацікавлені у розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Україна у 2015 році з індексом «Networked Readiness Index (NRI) = 4,0» посіла 71-ше місце, що на десять позицій вище порівняно з 2014 роком. Також упродовж останніх років наша країна стабільно знаходиться у сьомому десятку та поступається країнам Східної Європи та СНД [1].

Очевидно, що зазначений індикатор свідчить про проблеми у національній економіці та недостатню інституційну підтримку розвитку телекомунікаційної індустрії.

Для вирішення пріоритетних стратегічних завдань необхідне вдосконалення наступних факторів:

– забезпечення трансформації інформаційно-комунікаційної інфраструктури із врахуванням інноваційних складових міжнародного ринку;

– державна та регіональна підтримка процесів удосконалення у телекомунікаційній сфері;

– раціоналізація механізму державного регулювання, який забезпечить стратегічний розвиток інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів;

– підтримка процесів інтеграції телекомунікаційного комплексу країни у світовий телекомунікаційний простір з обов'язковим врахуванням національних інтересів;

– удосконалення телекомунікаційного простору ефективною внутрішньогалузевою взаємодією операторів, провайдерів та інших суб'єктів шляхом створення належних умов для їх професійної діяльності;

– формування активного конкурентного середовища на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів;

– стимулювання розвитку нових технологій і сервісів у телекомунікаційній індустрії;

– забезпечення заходів удосконалення системи інституційного регулювання телекомунікаційної сфери та її галузевих сегментів;

– діджиталізація процесів внутрішньогалузевого управління та регулювання;

– забезпечення формування внутрішньогалузевої корпоративної культури;

– наділення рівними правами всіх суб'єктів на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів;

Таким чином, детермінанти інноваційних векторів впровадження стратегічного розвитку у телекомунікаційній індустрії в трансформаційних умовах та перетвореннях спираються на інтеграційні й інноваційно-інвестиційні процеси.

Інвестиційний процес у телекомунікаційній індустрії – це адаптивний процес системного формування та використання ресурсів, у тому числі

майнових, інфраструктурних, нематеріальних, фінансових та людських, які забезпечують динамічне функціональне зростання суб'єкта, який створює, забезпечує та надає споживачам інформаційно-комунікаційні послуги і сервіси, у тому числі задоволення соціально-економічних потреб стейкхолдерів.

Відомо, що інноваційний процес надає комплексну сукупність науково-технічних, технологічних і структурних перетворень, які відбуваються у процесі впровадження інновацій. А також це процес поетапного перетворення продукту мислення на результат науково-дослідної розробки [3].

Базовою властивістю інтеграційних та інноваційно-інвестиційних процесів повинна бути науково-технічна або технологічна новизна, яка забезпечить розвиток телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів господарювання.

З метою пріоритетного досягнення стратегічної мети та забезпечення стратегічного розвитку телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів необхідна удосконалення система інтеграційної складової у внутрішньогалузевому середовищі.

Інтеграційні процеси, які притаманні сьогодні у телекомунікаційній індустрії замішують дезінтеграційні, які супроводжували ринок інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів. В умовах європейської інтеграції інфокомунікаційного простору, необхідно розширяти позитивну тенденцію за всіма компонентами галузевого сегментами, тому що інтеграція позитивно впливає на мобільність та модернізацію суб'єктів телекомунікаційної індустрії, розширює інфраструктуру інформаційно-комунікаційних технологій і систему до її доступу, надає можливості до подолання технологічної внутрішньогалузевої відсталості та застосування нових сучасних технологій, підвищує рівень взаємодії цифрових технологій, сприяє залученню інвестиційних активів, у тому числі закордонних, та підтримує створення нових робочих місць, що істотно забезпечить конкурентоспроможність телекомунікаційної індустрії та її стратегічний розвиток. Інтеграційні процеси у внутрішньогалузевому середовищі спонукають суб'єктів телекомунікаційної сфери до активної рухливості та сприяють маневру ресурсним забезпеченням.

Зауважимо, що значна мобільність суб'єктів телекомунікаційної індустрії має істотне значення для динамічного соціально-економічного розвитку суспільства, що актуально в умовах військової агресії з боку сусідньої країни та сприяє захисту інформаційно-комунікаційного середовища держави.

Погодимось з думкою Г. Григор'єва, що інтеграційний процес – це цілеспрямоване зближення або цілеспрямована системна взаємодія між господарськими елементами макроекономічного середовища, з метою досягнення кількісних

та якісних орієнтирів їх господарської діяльності. Сучасні інтеграційні процеси у внутрішньогалузевому середовищі, які притаманні міжнародному інфокомунікаційному середовищу, прийшли на зміну дезінтеграційним процесам, які негативно впливали на розвиток суспільства та національної економіки.

Для вирішення стратегічних завдань та досягненню орієнтирів векторної направленості, телекомунікаційна індустрія та її суб'єкти потребують формування інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку галузі в умовах посиленої міжнародної турбулентності.

Внутрішньогалузеві інвестиційно-інноваційні інтеграційні процеси комплексно забезпечують поєднання інвестицій, інновацій та інтеграційної функції з цілеспрямованою взаємодією між суб'єктами, які функціонують на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів.

Законодавчу підтримку інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку телекомунікаційної індустрії формують: Закон України «Про інвестиційну діяльність» та «Про інноваційну діяльність».

Підтвердимо позицію Ю. М. Мельника, що інвестиційна діяльність – це об'єктивний процес, який має свою мету і логіку, розвивається у відповідній закономірності та відіграє суттєве значення у діяльності господарських одиниць. За своєю економічною складовою інвестиції – це відмова від поточного споживання матеріальних, фінансових та інтелектуальних ресурсів заради отримання доходів у майбутніх періодах [5].

Таким чином, детермінанти інноваційних векторів впровадження стратегічного розвитку у телекомунікаційній індустрії сприяють формуванню інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку галузі та ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів. Внутрішньогалузева інвестиційно-інноваційна інтеграційної стратегії залежить від наступних передумов:

- політичних;
- нормативно-правових;
- фінансових й економічних;
- інфраструктурних;
- безпекових

На рис. 1 представлено декомпозиційну основу формування внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку телекомунікаційної індустрії.

Декомпозиція – це процес об'ґрунтованого розчленування об'єкта, який досліджується та надає можливість розглядати відповідні системи, що складаються з окремих логічно взаємопов'язаних підсистем.

Як відмічає Ю. Мельник у своїх дослідженнях: «підсистеми можуть бути також розчленовані на ще більш дрібні сегменти. У теоретичних та прак-

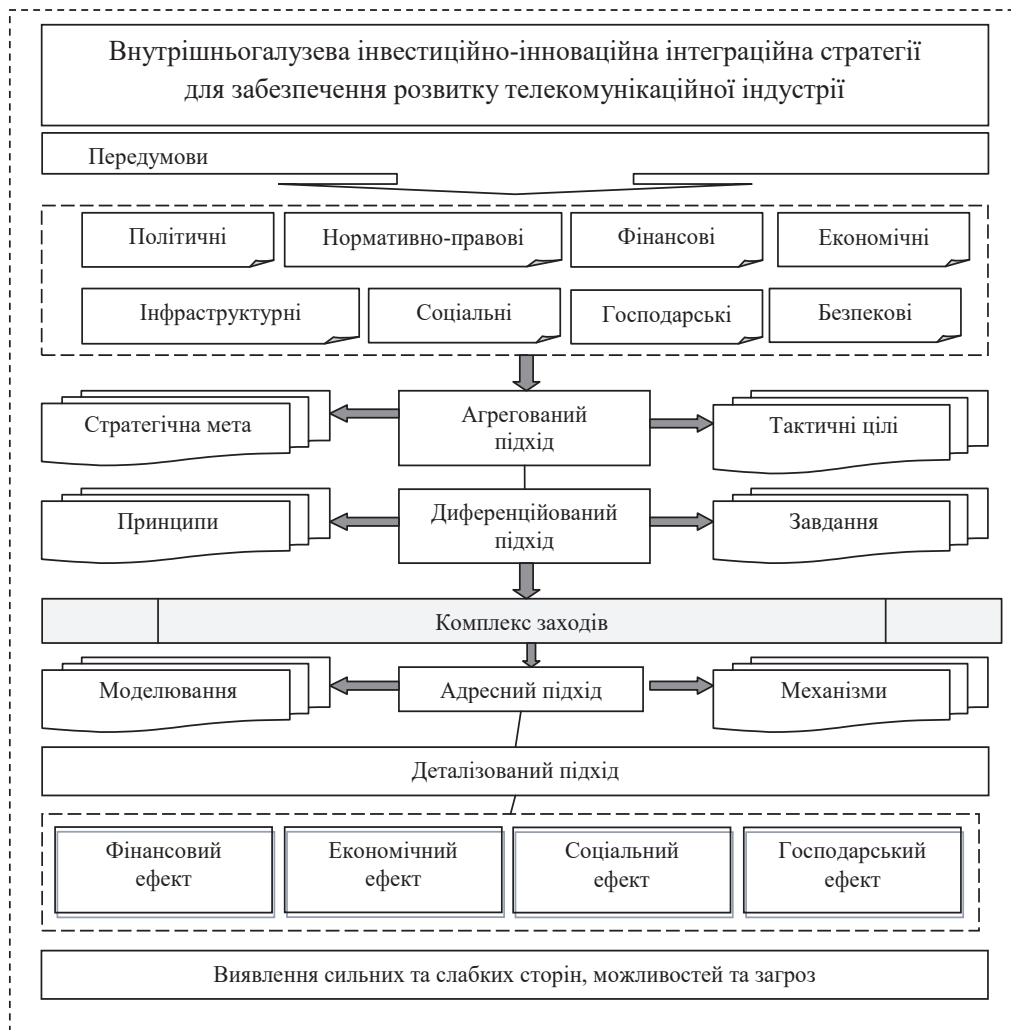

Рис. 1. Декомпозиційна основа формування внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку телекомунікаційної індустрії

тичних дослідження до таких систем відносяться: поняття, принципи, завдання, процеси, явища тощо. Декомпозиція забезпечує деталізацію об'єкта дослідження та є інструментом системного аналізу, де використовується для структуризації визначеної мети, завдань, протиріч, проблемних питань, відповідних рішень, стратегій пріоритетного розвитку та інших напрямків функціонально-структурного підходу до аналізу дослідження наявних систем або синтезу сучасних систем» [5].

У декомпозиційній основі формування внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку телекомунікаційної індустрії базовими підходами є:

– агрегований – визначає індикатори, які мають бути досягнуті в результаті реалізації внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії; індикатори мають агреговану ознаку, коли вони об'єднані, синтезовані, узагальнені та характеризують розвиток сегментів телекомунікаційної індустрії;

– диференційований – надає інформацію за кожним функціональним блоком або компонентом,

– адресний – конкретизує відповідні компоненти функціонально-структурного моделювання та варіативних моделей стосовно кожного сегменту;

– деталізований – розкриває індикатори за кожною складовою обраного сегмента та виокремлює відповідний макроефект.

Отже, внутрішньогалузева інвестиційно-інноваційна інтеграційна стратегія – це комплекс заходів та варіативний вибір найбільш ефективних шляхів функціонування та телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів із застосуванням агрегованого, диференційованого, адресного та деталізованого підходів.

Формування внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії для забезпечення розвитку телекомунікаційної індустрії достатньо складний та орієнтовний управ-

лінський творчий процес, який ґрунтується на форсайті інвестиційно-інноваційної діяльності та кон'юнктури ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів та впливу інтеграційних процесів.

Технологія форсайт – це комбінація «продукту» – прогнози, сценарії, пріоритети та «процесу» – встановлення зв'язків між усіма зацікавленими особами, що сприяє навіть не стільки передбаченню майбутнього, скільки досягненню консенсусу в суспільстві на базі планомірного діалогу між стейкхолдерами [6].

Відмітимо, що технологія форсайт в аспектах інвестиційно-інноваційного спрямування є ланкою між різними стейкхолдерами та забезпечує інформаційну, аналітичну та мультиваріативну підтримку для розробки та реалізації адаптивної стратегії розвитку телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів.

Технологія форсайт є ефективним методологічним інструментом, який забезпечує вибір пріоритетів у інвестиційно-інноваційній сфері та забезпечує у майбутньому вирішення великої кількості проблем, які пов'язані з розвитком телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів.

В стратегії також необхідно враховувати перспективи, закономірності і та напрями процесу інтеграції телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів у світовий простір інфокомунікаційних послуг і сервісів, що дозволить об'єктивно, визначити місце та значення відповідного суб'єкта інтеграції і можливі стратегічні напрями господарювання.

Досліджуючи напрями еволюційного розвитку та трансформації інформаційно-комунікаційних технологій, треба виокремити наступні позиції:

- процес цифровізації та інтелектуалізації телекомунікаційних мереж;
- висока швидкість передачі інформації;
- збільшення доступності засобів і техніки бездротового зв'язку.

Активізація інтелектуалізації телекомунікаційних мереж і сервісів відбувається у телекомунікаційній індустрії завдяки застосування мікроелектроніки та програмного забезпечення кожного мережевого пристрою та сервісу. Зазначений процес забезпечує гнучкість, надійність і безпечність процесу передачі інформації відповідним стейкхолдерам. Спрощує процес управління телекомунікаційними мережами і сервісами.

Висока швидкість передачі інформації забезпечує розширенням можливостей, що надаються широкодіапазовими лініями та використанням оптичних каналів передачі інформації. Збільшення швидкості передачі інформації впливає на передачу зображень, яке має важливе практичне значення для процесу інтеграції територіальних, локальних і глобальних телекомунікаційних мереж.

Збільшення доступності засобів і техніки бездротового зв'язку сприяє створенню глобальної

мобільності та повсюдного використання телекомунікаційних технологій і сервісів.

Таким чином, телекомунікаційні технології та сервіси забезпечують розвиток інформаційного суспільства та цифрової економіки. Високоякісний зв'язок – це базовий компонент інфраструктури інформаційно-комунікаційного ринку, потужний каталізатор ринкових відносин і підприємницького успіху. Стратегічний розвиток телекомунікаційних технологій і сервісів постає найважливішим чинником ефективного розвитку економічних відносин та, умовою підвищення ефективності стратегічного управління й системи господарювання у телекомунікаційній індустрії.

У національному просторі інформаційно-комунікаційні технології є потужним ресурсом зростання національної економіки та суспільного розвитку у країні. Практичний досвід використання сучасних (нових) інформаційно-комунікаційних технологій показує, що це не тільки технічна або сервісна інфраструктура, яка пов'язана з комп'ютеризацією або телекомунікацією, це сучасний інструментарій, який визначає парадигму розвитку економіки та торкається усіх аспектів діяльності фізичних та юридичних осіб. Тому, стратегічний розвиток телекомунікаційної індустрії вносить кардинальні зміни в інформаційно-комунікаційну сферу країни, здійснює цілеспрямований вплив на її технологічні, фінансові, економічні, соціальні та безпекові параметри.

Процес формування внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії, яка забезпечить розвиток телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів потребує на рівні державних і регіональних інституцій сучасної підтримки:

- прозорість процесу ліцензування;
- підтримка фундаментальних та прикладних досліджень в телекомунікаційній сфері;
- забезпечення компетентності підготовки галузевих спеціалістів нової наукової формації;
- нових галузевих інноваційних проектів;
- створення за допомогою грошово-кредитного, бюджетно-фіскального ті іншого інструментарію сприятливого економічного простору, який забезпечить інноваційну активність у телекомунікаційній індустрії та її суб'єктів.

У європейському науковому середовищі, заходи державного регулювання та підтримки стратегічного розвитку телекомунікаційної сфери визначається впливом прямої та непрямої дії. Співвідношення прямого або непрямого впливу системи державного регулювання телекомунікаційної сфери визначається її станом, концептуальними засадами та принципами ринкового середовища.

Внутрішньогалузева інвестиційно-інноваційна інтеграційна стратегія є методичним інструментом забезпечення стратегії розвитку телекомуні-

каційної індустрії та її суб'єктів. Вона забезпечить удосконалення механізму функціонування операторів, провайдерів та інших галузевих суб'єктів господарювання шляхом вкладання інвестиційного капіталу у технічне та інфраструктурне переоснащення, що у майбутніх періодах надасть конкурентні переваги на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів.

Для розвитку галузі необхідно ініціація нових видів інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів.

Інтеграційні процеси у внутрішньогалузевому середовищі є одними з суттєвих факторів ефективності функціонування суб'єктів господарювання телекомунікаційної індустрії. В умовах світової конкуренції на телекомунікаційному ринку, внутрішньогалузева інтеграція забезпечить маневрування відповідними матеріальними, інфраструктурними і нематеріальними активами господарюючих суб'єктів з метою їх ефективного використання при наданні інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів.

Інтеграційні аспекти внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної стратегії:

- можливість створювати або вдосконалювати конкурентоздатні інформаційно-комунікаційні послуги та сервіси;
- раціональне застосування результатів наукової та технічної співпраці, яка пов'язана з розвитком телекомунікацій;
- забезпечує адаптивність на глобальному міжнародному телекомунікаційному ринку;
- достатня гнучкість до мінливих умов у внутрішньому та зовнішньому середовищі телекомунікаційної індустрії;
- якісна орієнтація на результати господарювання у телекомунікаційній індустрії та її суб'єктів;
- ефективно розподілення капіталу, який використовується у телекомунікаційній індустрії;
- спільне створення, використання та комерціалізація результатів науково-прикладних досліджень та розробок в сфері інфокомунікаційних послуг і сервісів;
- здійснення пріоритетних внутрішньогалузевих напрямків інноваційної діяльності;
- спільне створення інноваційної й інвестиційної телекомунікаційної інфраструктури;
- цифровізація управлінських процесів;
- спільні наукові та прикладні дослідження (розробки).

Позитивний вплив інтеграційних процесів на стратегічний розвиток телекомунікаційної індустрії та її суб'єктів забезпечується застосуванням інвестиційної й інноваційної складової у господарському процесі, що позитивно впливає на ефективне їх функціонування.

Необхідно пам'ятати, що телекомунікаційна індустрія та весь ринок інформаційно-комунікацій-

них послуг і сервісів не може функціонувати динамічно й ефективно в наступних умовах:

- політична нестабільність;
- відсутність адекватної системи інформаційної безпеки;
- нестабільність у ринковому середовищі країни;
- відсутність стратегічних орієнтирів.

Тому, стратегія повинна деталізувати механізм стратегічного управління інвестиційно-інтеграційними процесами у телекомунікаційній індустрії для створення умов її ефективного функціонування.

Постійні глобальні та трансформаційні зміни на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів спонукають до застосуванню специфічних або адаптивних механізмів реалізації внутрішньогалузевої інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії. Відсутність стратегії, яка постійно корегується відповідно до мінливих умов на ринку телекомунікацій, є суттєвим недоліком, який відображає слабкість загальної стратегії розвитку телекомунікаційної індустрії, що у свою чергу ускладнює процес застосовування сучасних вдосконалених конкурентоздатних інформаційно-комунікаційних технологій, нових сервісів та приймати організаційно-технологічні рішення будь-якого спрямування, що істотно поліпшує структуру та якість системи внутрішньогалузевого господарювання.

Внутрішньогалузева інвестиційно-інноваційна інтеграційна стратегія – це цілісний, логічний та обґрунтований стратегічний документ, який показує пріоритети розвитку телекомунікаційної індустрії країни та виступає джерелом акумуляції стратегічної інформації та методів управлінського впливу на майбутнє стійке внутрішньогалузеве середовище.

Висновки з проведеного дослідження.

Таким чином, детермінанти інноваційних векторів впровадження стратегічного розвитку у телекомунікаційній індустрії з урахуванням ринкового середовища передбачають декомпозицію підходів до формування інвестиційно-інноваційної інтеграційної стратегії розвитку з урахуванням потенціалу галузевих суб'єктів, з метою отримання запланованих результатів господарювання на ринку інформаційно-комунікаційних послуг і сервісів. Детермінанти інноваційних векторів повинні бути сприйнятливі динамічною конструкцією внутрішньогалузевого середовища.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Єріна А.М. Позиціонування країн за розвитком інформаційно-комунікаційних технологій. Прикладна статистика: проблеми теорії та практики : зб. наук. праць. – В. 17. – К. : НАСОА, 2015. – С. 38-44.
2. Григор'єв Г. С. Теоретико-методологічні засади державного регулювання фінансово-економічних процесів в умовах глобалізації : монографія. Херсон : Олді-плюс, 2017. 380 с.

3. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII. Дата оновлення : 18.12.2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> (дата звернення 18.03.2018).

4. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV. Дата оновлення : 05.12.2012. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (дата звернення 18.03.2018).

5. Мельник Ю. М. Теоретико-методологічні засади регулювання розвитку промисловості у національній економіці : монографія. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 365 с.

6. Гохберг Л. Будущее как стратегическая задача. Форсайт. 2016. № 1. С. 14-21.

7. Хаустова К.М. Інвестиційно-інноваційна стратегія підприємства та підходи до її класифікації. Електронне наукове фахове видання – міжнародний науково-практичний журнал «Фінансовий простір». 2015. № 4 (20) С. 183-187. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/files/1504/15hkmdjk.pdf>.

8. Безугла К. О. Сучасний стан сектору інформаційних технологій в Україні. Економіко-математичне моделювання соціально-економічних систем : зб. наук, праць. 2014. Вип. 19. С. 50-70.